

Document de ședință

A8-0159/2017

6.4.2017

RAPORT

referitor la Raportul anual pe 2015 privind protejarea intereselor financiare ale
UE – combaterea fraudei
(2016/2097(INI))

Comisia pentru control bugetar

Raportoare: Julia Pitera

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN	3
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ	21
AVIZ AL COMISIEI PENTRU LIBERTĂȚI CIVILE, JUSTIȚIE ȘI AFACERI INTERNE	26
INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND	29
VOTUL FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND	30

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la Raportul anual pe 2015 privind protejarea intereselor financiare ale UE – combaterea fraudei (2016/2097(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 325 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere rezoluțiile sale referitoare la rapoartele anuale anterioare ale Comisiei și ale Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF),
- având în vedere Raportul Comisiei din 14 iulie 2016 intitulat „Protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene – Combaterea fraudei - Raportul anual pe 2015” (COM(2016)0472) și documentele de lucru însoțitoare ale serviciilor Comisiei [SWD(2016)0234, SWD(2016)0235, SWD(2016)0236, SWD(2016)0237, SWD(2016)0238 și SWD(2016)0239],
- având în vedere Raportul anual al OLAF pe 2015 și Raportul de activitate pe 2015 al Comitetului de supraveghere a OLAF,
- având în vedere Raportul anual al Curții de Conturi referitor la execuția bugetului privind exercițiul financiar 2015, însoțit de răspunsurile instituțiilor,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 iulie 2016 intitulată „Protecția bugetului UE până la sfârșitul exercițiului 2015” (COM(2016)0486),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 250/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 de instituire a unui program în vederea promovării unor activități în domeniul protecției intereselor financiare ale Uniunii Europene (programul „Hercule III”) și de abrogare a Deciziei nr. 804/2004/CE¹,
- având în vedere propunerea Comisiei din 17 iulie 2013 de regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European (COM(2013)0534),
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului²,
- având în vedere propunerea Comisiei din 11 iulie 2012 de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal (COM(2012)0363),
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și

¹ JO L 84, 20.3.2014, p. 6.

² JO L 248, 18.9.2013, p. 1.

al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului¹,

- având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2016 referitoare la combaterea corupției și acțiunile subsecvente rezoluției CRIM²,
 - având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene³,
 - având în vedere Raportul pe 2015 privind diferența dintre veniturile teoretice și veniturile reale din TVA comandat de Comisia Europeană și Comunicarea Comisiei din 7 aprilie 2016 referitoare la planul de acțiune privind TVA (COM(2016)0148),
 - având în vedere hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza C-105/14 - *Taricco și alții*⁴,
 - având în vedere Raportul special nr. 24/2015 al Curții de Conturi Europene din 3 martie 2016 intitulat „Combaterea fraudei intracomunitare în domeniul TVA: sunt necesare eforturi suplimentare”,
 - având în vedere Rezoluția sa din 14 februarie 2017 referitoare la rolul denunțătorilor în protecția intereselor financiare ale UE⁵,
 - având în vedere Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar și avizele Comisiei pentru dezvoltare regională și Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A8-0159/2017),
- A. întrucât, *de jure*, statele membre și Comisia au responsabilitate partajată pentru execuția a aproximativ 80 % din bugetul Uniunii; întrucât, cu toate acestea, Comisia și statele membre care cheltuiesc aceste resurse sunt, *de facto*, responsabile de supravegherea acestor proiecte prin furnizarea unui anumit nivel de control; întrucât statele membre sunt responsabile în principal de colectarea resurselor proprii, inclusiv sub formă de TVA și taxe vamale;
- B. întrucât protecția intereselor financiare ale UE ar trebui să fie un element cheie al politicii UE de creștere a încrederii cetățenilor prin asigurarea faptului că banii lor sunt utilizați în mod corespunzător și în conformitate cu principiul „utilizării optime a fiecărui euro”;
- C. întrucât, pentru a obține un nivel satisfăcător de performanță prin intermediul proceselor

¹ JO L 298, 26.10.2012, p. 1.

² Texte adoptate, P8_TA(2016)0403.

³ JO L 312, 23.12.1995, p. 1.

⁴ Hotărârea Curții de Justiție (Marea Cameră) din 8 septembrie 2015, *Taricco și alții*, C-105/14, ECLI:EU:C:2015:555.

⁵ Texte adoptate, P8_TA(2017)0022.

de simplificare, este necesar să fie evaluate în mod periodic resursele folosite, realizările, rezultatele și impacturile prin intermediul auditurilor de performanță;

- D. întrucât articolul 325 alineatul (2) din TFUE prevede că statele membre trebuie să ia aceleași măsuri de combatere a fraudei care afectează interesele financiare ale Uniunii ca cele pe care le adoptă pentru a combate fraudă care aduce atingere propriilor lor interese financiare;
- E. întrucât articolul 325 alineatul (3) din TFUE prevede că „statele membre organizează, împreună cu Comisia, o cooperare strânsă și constantă între autoritățile competente”;
- F. întrucât sistemele administrative și juridice ale statelor membre constituie un cadru neuniform și, prin urmare, problematic pentru eliminarea neregulilor și combaterea fraudelor; și întrucât, prin urmare, Comisia ar trebui să își intensifice eforturile pentru a se asigura că lupta împotriva fraudei se desfășoară în mod eficient și conduce la rezultate mai tangibile și mai satisfăcătoare;
- G. întrucât TVA este o sursă majoră și tot mai consistentă de venituri pentru statele membre, colectarea acestor impozite generând aproape 1 000 de miliarde EUR în 2014, și contribuie la resursele proprii ale UE, această contribuție însumând în 2014 17,667 milioane EUR, ceea ce reprezintă 12,27 % din veniturile totale ale UE în anul respectiv;
- H. întrucât sistemul actual de TVA, în special atunci când se aplică tranzacțiilor transfrontaliere, este vulnerabil la fraudă fiscală și strategii de eludare a obligațiilor fiscale și întrucât, dintre aceste practici, doar fraudă intracomunitară cu firme fantomă, cunoscută sub numele de „fraudă de tip carusel”, a cauzat pierderi de venituri din TVA în valoare de aproximativ 50 de miliarde EUR în 2014;
- I. întrucât diferența dintre veniturile teoretice și veniturile reale din TVA se ridică, în 2014, la aproximativ 159,5 miliarde EUR și prezenta variații de la mai puțin de 5 % la peste 40 %, în funcție de țara analizată;
- J. întrucât corupția afectează toate statele membre, în special sub forma crimei organizate, și, pe lângă efectele negative pe care le are asupra economiei UE, aceasta subminează, de asemenea, democrația și statul de drept în întreaga Europă; întrucât, cu toate acestea, cifrele exacte nu sunt cunoscute, deoarece Comisia a decis să nu publice datele în raportul privind politica UE de combatere a corupției;
- K. întrucât fraudă este un exemplu de fapt ilegal voluntar și constituie o infracțiune și întrucât o neregulă reprezintă nerespectarea unei prevederi;
- L. întrucât fluctuațiile privind numărul de nereguli pot fi asociate evoluției ciclurilor de programare multianuală (nivelul de detectare fiind mai ridicat la sfârșitul ciclurilor datorită încheierii programelor), precum și raportării tardive a neregulilor de către anumite state membre, care tind să grupeze majoritatea neregulilor din programele multianuale anterioare pentru a le comunica simultan,

Depistarea și raportarea neregulilor

1. ia act cu îngrijorare de faptul că numărul total de nereguli frauduloase și nefrauduloase raportate în 2015 a crescut semnificativ, cu un procent de 36 %, ceea ce înseamnă o creștere cu 5 876 de cazuri a numărului de nereguli înregistrate comparativ cu 2014, numărul total al cazurilor raportate ajungând astfel la 22 349, ca urmare a anumitor situații specifice în ceea ce privește politica de coeziune din două state membre; ia act de faptul că, deși numărul de nereguli a crescut în 2015, cuantumul fondurilor afectate de nereguli (3,21 miliarde EUR) a scăzut ușor, cu 1%, în raport cu 2014 (3,24 miliarde EUR);
2. este îngrijorat de faptul că, în pofida tendinței pozitive reprezentate de scăderea cu 11 % a numărului de nereguli raportate ca fiind frauduloase, de la 1 649 în 2014 la 1 461 în 2015, sumele implicate au crescut cu 18 %, de la 538 de milioane EUR în 2014 la 637,6 milioane EUR în 2015; ia act de faptul că documentele și declarațiile false sau falsificate au constituit cel mai frecvent tip de fraude, reprezentând 34 % dintre acestea, în vreme ce procentul cel mai mare de nereguli raportate ca fiind frauduloase (52 %) a fost înregistrat în sectorul agricol, iar procentul cel mai ridicat de detectare a tuturor neregulilor frauduloase (75 %) a fost realizat de sistemele de control administrativ prevăzute în regulamentele sectoriale;
3. relevă faptul că nu toate neregulile sunt frauduloase și că trebuie făcută o distincție clară între erori și fraudă;
4. consideră că cooperarea dintre Comisie și statele membre în domeniul detectării fraudelor nu este destul de eficace;
5. nu împărtășește opinia Comisiei, potrivit căreia o majorare a resurselor disponibile în bugetul UE cu 14 % de la an la an ar putea justifica creșterea numărului de nereguli cu 36 %;
6. salută pachetul Comisiei conținând patru regulamente delegate și patru regulamente de punere în aplicare privind dispozițiile referitoare la raportarea neregulilor în domeniul gestiunii partajate, menit să îmbunătățească calitatea și consecvența informațiilor privind neregulile și fraudă comunicate de statele membre; regretă faptul că aceste regulamente nu prevăd termene în care statele membre să fie obligate să raporteze neregulile; deplânge faptul că, în 2015, 537 dintre cele 538 de nereguli raportate de Irlanda au fost legate de un program de raportare anterior din perioada 2000-2006, iar 5 105 din cele 5 619 nereguli raportate de Spania au privit sectorul politicii de coeziune, au fost detectate de-a lungul întregii perioade 2007-2013 și au fost raportate toate odată în 2015; subliniază că situația statelor membre care nu transmit date în timp util sau furnizează date inexacte reapare de mulți ani; subliniază că nu sunt posibile compararea și evaluarea obiectivă a anvergurii fraudei în statele membre ale Uniunii Europene;
7. ia act de faptul că, în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) din Directiva 2010/24/UE a Consiliului privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri, „O dată la cinci ani, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la funcționarea mecanismelor instituite prin prezenta directivă”; regretă că evaluarea care ar fi trebuit să fie prezentată cel târziu la 1 ianuarie 2017 este încă nepublicată; solicită Comisiei să publice fără întârziere această evaluare;
8. încurajează Comisia să își continue eforturile în vederea dezvoltării unor programe

precum REFIT, pentru a simplifica legislația UE; subliniază că simplificarea normelor și a procedurilor contribuie la reducerea neregulilor care sunt adesea legate de complexitatea normelor și a cerințelor; relevă faptul că reducerea sarcinilor administrative permite reducerea costurilor suportate de administrațiile publice și de cetățenii UE și încurajează, de asemenea, beneficiarii să întreprindă demersurile necesare pentru a participa la noi programe ale UE; subliniază că simplificarea normelor ar trebui să se realizeze în paralel cu aplicarea principiului unui buget al UE bazat pe rezultate;

9. reamintește că statele membre gestionează aproximativ 80 % din bugetul UE; consideră, prin urmare, că Comisia trebuie să le ajute să creeze strategii naționale de combatere a fraudei;
10. regretă faptul că nu toate statele membre au adoptat strategii naționale de combatere a fraudei;
11. invită din nou Comisia să înființeze un sistem uniform de colectare de date comparabile privind neregulile și cazurile de fraudă din partea statelor membre pentru a standardiza procesul de raportare și a asigura calitatea și comparabilitatea datelor furnizate;
12. salută adoptarea Regulamentului (UE) 2015/1525 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 septembrie 2015, care îmbunătățește cadrul actual de detectare și investigare a fraudelor vamale la nivelul UE și la nivel național;
13. apreciază eforturile depuse de statele membre pentru a depista, evalua și raporta neregulile, precum și pentru a pune în aplicare măsuri proporționale și eficiente de combatere a fraudei; subliniază că acțiunile de combatere a fraudei contribuie la sprijinirea dezvoltării; îndeamnă Comisia să utilizeze, de asemenea, instrumentele de asistență tehnică pentru a contribui la consolidarea capacităților administrative și tehnice ale autorităților de management, astfel încât acestea să fie în măsură să asigure funcționarea unor sisteme eficiente de control, inclusiv introducerea unor cereri mai transparente și mai simple, care să poată reduce riscurile de fraudă și să garanteze posibilitatea de a recupera orice prejudiciu; recomandă îmbunătățirea transparenței la toate nivelurile procesului de gestionare a proiectelor; încurajează Comisia și statele membre să acționeze în continuare în această direcție, integrând treptat în procedurile și sistemele lor de control utilizarea sistematică a instrumentelor informatice pentru combaterea neregulilor; îndeamnă Comisia să elaboreze și să adopte orientări speciale pentru a ajuta autoritățile naționale să depisteze neregulile;

Venituri – resurse proprii

14. este preocupat de pierderile pe care le implică diferența dintre veniturile teoretice și veniturile reale din TVA, precum și de pierderile cauzate de fraudă intracomunitară în domeniul TVA, aceste pierderi de venituri ridicându-se, în 2014, la 159,5 miliarde EUR și, respectiv, la 50 de miliarde EUR; ia act de faptul că doar două state membre – Marea Britanie și Belgia – elaborează și publică statistici cu privire la pierderile de venituri cauzate de fraudă transfrontalieră în domeniul TVA;
15. subliniază faptul că Comisia nu are acces la schimbul de informații dintre statele membre instituit în vederea prevenirii și combaterii fraudei intracomunitare cu firme fantomă, cunoscute sub numele de „fraudă de tip carusel”; consideră că este necesar să se asigure

accesul Comisiei la Eurofisc pentru a controla mai bine, a evalua și a îmbunătăți schimbul de date dintre statele membre; invită toate statele membre să participe la toate domeniile de activitate ale Eurofisc, astfel încât să faciliteze și să accelereze schimbul de informații cu autoritățile judiciare și de asigurare a respectării legii, cum ar fi Europol și OLAF, conform recomandărilor Curții de Conturi; solicită statelor membre și Consiliului să acorde acces Comisiei Europene la aceste date pentru a promova cooperarea, a spori fiabilitatea datelor și a combate infracțiunile transfrontaliere;

16. constată că sistemul de schimb de informații privind TVA (VIES) s-a dovedit a fi un instrument util pentru combaterea fraudei, întrucât le permite autorităților fiscale să coreleze datele referitoare la comercianți la nivel transfrontalier; invită statele membre să îmbunătățească timpul de răspuns pentru furnizarea de informații, răspunzând la întrebări și reacționând la erorile semnalate, astfel cum a recomandat Curtea Europeană de Conturi;
17. ia act de Comunicarea Comisiei referitoare la un plan de acțiune privind TVA intitulată „Către un spațiu unic pentru TVA în UE”, publicată la 7 aprilie 2016; regretă profund faptul că publicarea „măsurilor de îmbunătățire a cooperării între administrațiile fiscale și cu autoritățile vamale și organele de aplicare a legii și de consolidare a capacității administrațiilor fiscale”, prevăzută să aibă loc în 2016, conform planului de acțiune, va fi amânată cu un an; subliniază că, pentru rezolvarea problemelor legate de fraudă transfrontalieră în domeniul TVA, sunt necesare măsuri puternice, coordonate și rapide; prin urmare, îndeamnă Comisia să accelereze procedurile sale și să propună soluții pentru a se evita pierderea de venituri fiscale în UE și în statele membre;
18. subliniază faptul că punerea în aplicare a măsurilor pe termen scurt menite să combată pierderile de venituri din TVA nu ar trebui să conducă la întârzieri în punerea în aplicare a propunerii Comisiei de instituire a unui sistem de TVA definitiv, astfel cum este prevăzut în planul de acțiune;
19. se declară, într-o anumită măsură, satisfăcut de faptul că nivelul record atins în 2014 de resursele proprii tradiționale (RPT) afectate de fraudă a reprezentat o problemă punctuală care s-a limitat la exercițiul bugetar respectiv și că, în 2015, valorile înregistrate (427 milioane EUR) au revenit la nivelul mediu constatat între anii 2011-2015; cu toate acestea, este nemulțumit de faptul că unele dintre statele membre nu transmit nicio informație cu privire la cazurile de nereguli legate de RPT;
20. îndeamnă statele membre să depună eforturi pentru a recupera mai rapid sumele datorate din RPT, acest lucru fiind deosebit de important mai ales pentru statele membre care au de recuperat sumele cele mai mari; îndeamnă Grecia, România, Letonia, Malta și Țările de Jos să își îmbunătățească sistemul de colectare a RPT, deoarece, în cazul lor, rata RPT încă nerecuperate depășește în continuare în mod semnificativ media UE de 1,71 %, ridicându-se la 8,95 %, 5,07 %, 5,04 %, 3,84 % și, respectiv, la 3,81 %;
21. ia act în special de faptul că 75 % din totalitatea cazurilor de practici frauduloase raportate vizează produse precum tutunul, mașinile electrice, încălțăminte, textilele, fierul și oțelul și de faptul că, cel mai frecvent, China, Emiratele Arabe Unite, Statele Unite ale Americii, Belarus, Rusia și Ucraina sunt identificate drept țări de origine ale acestor bunuri; subliniază că, în rândul țărilor de proveniență a bunurilor contrafăcute, pe primul loc se află China (80 %), aceasta fiind urmată de Hong Kong, Emiratele Arabe Unite, Turcia și India; solicită Comisiei să abordeze aceste probleme în cadrul negocierilor comerciale cu

aceste țări;

22. subliniază faptul că contrabanda cu mărfuri pentru care se percep taxe mari provoacă pierderi considerabile de venituri atât pentru bugetul UE, cât și pentru bugetele statelor membre, iar pierderile directe în ceea ce privește veniturile vamale numai ca urmare a contrabandei cu țigări sunt estimate la peste 10 miliarde EUR pe an;
23. constată cu îngrijorare că introducerea de tutun în UE prin contrabandă s-a intensificat în ultimii ani și, conform estimărilor, reprezintă o pierdere anuală de venituri publice de la bugetul UE și al statelor membre în valoare de 10 miliarde EUR și, în același timp, este o sursă importantă de crimă organizată, inclusiv de terorism; subliniază că desfășurarea unui comerț ilicit cu tutun afectează în mod grav atât comerțul legal, cât și economiile naționale; constată, de asemenea, că o proporție semnificativă a tutunului de contrabandă provine din Belarus; îndeamnă UE și statele membre să exercite presiune asupra acestei țări pentru a combate comerțul ilicit cu tutun și crima organizată, precum și să impună, dacă este cazul, sancțiuni; îndeamnă statele membre să își intensifice cooperarea în acest domeniu;
24. ia act cu satisfacție de succesul înregistrat de numeroasele operațiuni vamale comune, care au implicat cooperarea între OLAF și statele membre, pe de o parte, și diverse servicii ale țărilor terțe, pe de altă parte, permițând capturarea, printre altele, a 16 milioane de țigarete și a 2 tone de canabis; ia act de faptul că, în cadrul operațiunii Baltica, care a fost condusă de autoritățile vamale poloneze în cooperare cu OLAF, Europol și cinci state membre (Finlanda, Estonia, Letonia, Lituania și Suedia), au fost confiscate 13 milioane de țigări provenind din țări terțe precum Belarus și Rusia;
25. ia act de faptul că au fost raportate 241 de cazuri de contrabandă cu țigări, acestea cauzând, conform estimărilor, pierderi de resurse proprii tradiționale (RPT) în valoare de 31 de milioane EUR; pune sub semnul întrebării vigilența serviciilor vamale ale statelor membre care nu au raportat niciun caz de contrabandă cu țigări în 2015 (Republica Cehă, Malta, Cipru, Luxemburg, Țările de Jos, Portugalia și Suedia) și subliniază necesitatea de a îmbunătăți serviciile vamale în statele membre respective; constată, de asemenea, în acest context că nu există nicio distincție statistică disponibilă între contrabanda „în interiorul UE” și cea „cătref UE”;
26. constată că cele mai fructuoase metode de detectare a cazurilor frauduloase din sectorul veniturilor în 2015 au fost controalele vamale efectuate în momentul vămuirii mărfurilor și inspecțiile realizate de serviciile antifraudă;
27. își exprimă adâncă îngrijorare legată de faptul că o scădere a personalului vamal poate avea efecte negative asupra numărului de controale efectuate și, astfel, poate avea un impact negativ asupra detectării acțiunilor frauduloase în sectorul UE al veniturilor;
28. reiterează că controalele vamale eficiente reprezintă un element-cheie în protejarea intereselor financiare ale UE și că măsurile bugetare nu ar trebui să împiedice autoritățile din statele membre să-și îndeplinească misiunea;
29. își exprimă preocuparea cu privire la controalele vamale și colectarea conexasă a taxelor vamale, care reprezintă una dintre resursele proprii la bugetul UE; subliniază faptul că inspecțiile prin care se verifică dacă importatorii respectă normele referitoare la tarife și

importuri sunt efectuate de către autoritățile vamale ale statelor membre și invită Comisia să asigure inspecții adecvate și armonizate la frontierele UE, garantând astfel securitatea, siguranța și interesele economice ale UE și să se angajeze să combată îndeosebi comerțul cu bunuri ilegale și contrafăcute;

30. salută recomandarea Comisiei, conform căreia statele membre ar trebui să asigure un echilibru corect între facilitarea comerțului și protecția intereselor financiare ale UE; indică, în acest sens, procedurile accelerate aplicate de autoritățile vamale întreprinderilor care sunt considerate a prezenta un risc redus, care, în sine, pot reprezenta un sistem bun de vămuire rapidă a mărfurilor, însă acesta s-a dovedit a fi vulnerabil la practici de corupție ale lucrătorilor vamali;

Cheltuieli

31. recunoaște faptul că rata de eroare asociată neregulilor raportate (de natură frauduloasă sau nefrauduloasă) care au afectat fondurile gestionate direct de Comisie este scăzută, situându-se sub 0,7 %; solicită Comisiei să furnizeze informații mai detaliate cu privire la sumele recuperate de la rezidenții legali din țări din afara UE ca urmare a identificării unor cazuri de gestionare necorespunzătoare a fondurilor UE gestionate direct de către Comisie;
32. ia act de faptul că, în ceea ce privește numărul de nereguli considerate a fi de natură frauduloasă care au afectat cheltuielile, rata de eroare raportată în 2015 a scăzut cu 10 %;
33. indică faptul că neregulile frauduloase și nefrauduloase detectate la nivelul cheltuielilor reprezintă 1,98 % din plățile de la bugetul UE din 2015;
34. ia act de faptul că numărul neregulilor frauduloase raportate în 2015 la nivelul cheltuielilor pentru sectorul bugetar „Resurse naționale” a scăzut cu 14 % în raport cu 2014, iar suma aferentă a crescut cu 8 %; este îngrijorat de faptul că, în acest sector, numărul neregulilor nefrauduloase din 2015 a crescut cu 28 %, iar suma afectată cu 44 %;
35. este profund preocupat de faptul că în fiecare an, timp de cel puțin cinci ani consecutivi, numărul neregulilor frauduloase și nefrauduloase raportate în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) a crescut și că, în acest context, numărul cazurilor raportate a crescut de la 1 970 de cazuri în 2011 la 4 612 cazuri în 2015; constată însă că neregulile care afectează FEGA au rămas stabile de-a lungul timpului (+6 % în raport cu 2014 și 10 % în raport cu 2011), iar cele care afectează FEADR au crescut în mod constant; constată că valoarea financiară asociată acestor nereguli a scăzut de la 211 milioane EUR în 2011 la 119 milioane EUR în 2012, însă a crescut în mod constant până la 394 de milioane EUR în 2015, în condițiile în care rata de eroare asociată neregulilor raportate în cadrul FEADR se ridică la aproape 2 % din întregul fond; îndeamnă statele membre cu cel mai mare număr de nereguli raportate – România, Italia, Spania, Polonia, Ungaria, Portugalia și Lituania – să reglementeze situația în mod urgent și eficient pentru a inversa această tendință;
36. regretă faptul că un procent de peste două treimi din nivelul estimat de eroare care a afectat cheltuielile efectuate în cadrul FEADR în 2015 a fost cauzat de absența unor documente care să justifice cheltuielile și de nerespectarea normelor privind achizițiile publice; subliniază faptul că, pentru ca monitorizarea să fie eficientă, trebuie să existe o

transparență completă, inclusiv cu privire la subcontractanți; solicită Comisiei și statelor membre să remedieze de urgență aceste deficiențe; solicită Comisiei să monitorizeze și să evalueze transpunerea cât mai rapidă în normele de drept intern a Directivelor 2014/24/UE și 2014/25/UE privind achizițiile publice;

37. își exprimă preocuparea cu privire la diferența dintre statele membre în ceea ce privește numărul de nereguli raportat; subliniază că un număr ridicat de nereguli raportate se poate datora, de asemenea, sistemului de control național care are o capacitate mai mare de a intercepta și de a detecta nereguli; îndeamnă Comisia să continue să depună toate eforturile pentru a sprijini statele membre să crească nivelul și calitatea inspecțiilor, inclusiv prin serviciul de coordonare antifraudă (AFCOS), precum și prin finalizarea instituirii unei strategii naționale de combatere a fraudei în toate statele membre;
38. salută faptul că, până la sfârșitul anului 2015, șase state membre au adoptat o strategie națională antifraudă și invită celelalte state membre să finalizeze rapid procesele de adoptare în curs și să își dezvolte propriile strategii naționale de combatere a fraudei;
39. este profund îngrijorat de faptul că rata de eroare asociată neregulilor frauduloase și nefrauduloase raportate în 2015 în ceea ce privește politica comună în domeniul pescuitului s-a dublat în comparație cu 2014, atingând un nivel record, cu 202 cazuri (19 frauduloase și 183 nefrauduloase), care corespund unui quantum de 22,7 milioane EUR (3,2 milioane EUR pentru cazurile frauduloase);
40. subliniază că simplificarea normelor administrative va reduce numărul neregulilor nefrauduloase și va ajuta la identificarea cazurilor de fraudă, îmbunătățind accesul beneficiarilor la fondurile UE;
41. regretă că în cadrul politicii de coeziune a fost raportată o creștere accentuată a numărului neregulilor nefrauduloase, această creștere fiind evaluată, în perioada 2014-2015, la 104 % pentru perioadele de programare de dinainte de 2007-2013 și la 108 % pentru perioada de programare 2007-13; constată însă că valoarea financiară corespunzătoare neregulilor nefrauduloase a crescut în 2015 cu doar 9 % în raport cu 2014; deplânge, de asemenea, faptul că numărul neregulilor frauduloase din 2015 a crescut cu 21 %, iar suma corespunzătoare cu 74 %;
42. consideră că analiza datelor cuprinse în raportul anual utilizând drept criteriu de referință datele comparabile referitoare la sistemele naționale de cheltuieli, inclusiv privind neregulile și fraudă, ar putea contribui la elaborarea de concluzii specifice legate de cheltuielile politicii de coeziune, inclusiv de nevoile de consolidare a capacităților;
43. face referire, în acest sens, la Raportul special nr. 10/2015 al Curții de Conturi Europene, care recomandă, printre altele, ca statele membre și Comisia să investească într-o analiză sistematică a erorilor din cadrul achizițiilor publice și solicită Comisiei să prezinte Parlamentului o astfel de analiză detaliată; invită Comisia, în special, să își prezinte punctul de vedere privind erorile recurente și să explice de ce astfel de erori nu ar putea fi considerate drept indicatori ai unor activități potențial frauduloase; îndeamnă Comisia să finalizeze rapid orientările referitoare la achizițiile publice, în conformitate cu Directiva privind achizițiile publice, care a fost recent adoptată;
44. subliniază faptul că transparența deplină în contabilizarea cheltuielilor este esențială, în

special în ceea ce privește lucrările de infrastructură finanțate direct prin intermediul unor fonduri sau instrumente financiare ale UE; solicită Comisiei să acorde cetățenilor Uniunii un acces deplin la informații privind proiectele cofinanțate;

45. solicită Comisiei să ofere explicații detaliate cu privire la numărul ridicat de cazuri de fraudă în domeniul cercetării și al dezvoltării tehnologice (CDT), al inovării și al antreprenoriatului, în acest domeniu înregistrându-se o creștere de la 6 la 91 de cazuri raportate anual în perioada de programare 2007-13, reprezentând o sumă de 263 de milioane EUR, ceea ce constituie echivalentul a peste 20 % din numărul total al cazurilor de fraudă raportate în cadrul politicii de coeziune;
46. salută reducerea globală a numărului de nereguli raportate în cadrul asistenței pentru preaderare; observă, cu toate acestea, faptul că numărul neregulilor din cadrul Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA I) este în creștere continuă și că 46 % dintre cazuri sunt legate de Turcia și reprezintă 83 % din sumele afectate de neregulile raportate; invită Comisia să ia în considerare aplicarea principiului „mai mult pentru mai mult” în sensul său negativ („mai puțin pentru mai puțin”), având în vedere situația politică actuală din Turcia, care reprezintă o amenințare directă la adresa capacităților de absorbție ale țării;

Problemele identificate și măsurile necesare

Îmbunătățirea raportării

47. regretă că, în ciuda numeroaselor solicitări ale Parlamentului privind stabilirea unor principii uniforme de raportare în toate statele membre, situația rămâne extrem de nesatisfăcătoare și încă există diferențe semnificative în ceea ce privește numărul de nereguli frauduloase și nefrauduloase raportate de către fiecare stat membru; consideră că această problemă creează o imagine distorsionată a situației reale privind nivelul încălcărilor și protejarea intereselor financiare ale UE; își reiterează solicitarea adresată Comisiei de a depune eforturi susținute pentru a unifica metodele diferite de prevenire, detectare și raportare a neregulilor existente în statele membre, precum și interpretările neomogene în momentul aplicării cadrului juridic al UE; solicită crearea unui sistem uniform de raportare;
48. își reiterează apelul adresat Comisiei de a elabora un sistem prin care autoritățile competente să poată schimba informații, permițând verificarea încrucișată a înregistrărilor contabile pentru tranzacțiile între două sau mai multe state membre cu scopul de a preveni fraudele transfrontaliere în ceea ce privește fondurile structurale și de investiții, asigurând astfel o abordare transversală completă a protecției intereselor financiare ale statelor membre;
49. atrage atenția asupra concluziilor proiectului de cooperare în domeniul combaterii fraudei, finanțat prin programul Hercule III, în care Comisia este invitată să prezinte o propunere legislativă specifică privind asistența administrativă reciprocă în sectorul fondurilor structurale și de investiții europene, acest instrument juridic de cooperare fiind necesar pentru a preveni riscurile de deturnare de fonduri de către grupurile criminale, luând ca punct de plecare evaluarea la jumătatea perioadei, aflată în curs, privind aplicarea Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF);

50. subliniază că, în situațiile de urgență, spre exemplu în cazul execuției fondurilor pentru refugiați, se aplică adesea derogări de la procedurile obișnuite de achiziții publice, acest lucru presupunând accesul direct la fonduri; invită Comisia să monitorizeze mai riguros utilizarea acestor derogări, precum și practicile larg răspândite de fracționare a contractelor de achiziții publice pentru a evita depășirea pragurilor, eludând, astfel, normele referitoare la organizarea de proceduri obișnuite de achiziții publice;
51. sprijină abordarea adoptată de Comisie, care a recomandat statelor membre care continuă să raporteze niveluri foarte reduse de nereguli de natură frauduloasă să își consolideze activitatea în ceea ce privește detectarea și/sau raportarea fraudelor (Austria, Belgia, Franța, Lituania, Malta, Spania, Suedia și Regatul Unit), această recomandare vizând în special țările care nu au raportat niciun caz în ultimii cinci ani: Slovacia și Finlanda în domeniul agriculturii și Danemarca și Luxemburg în domeniul politicii de coeziune;
52. ia act cu satisfacție de creșterea volumului de date publicate de către Comisie cu privire la neregulile de natură frauduloasă și nefrauduloasă și cu privire la calitatea evaluării statistice a neregulilor raportate;
53. invită statele membre să ratifice în întregime Directiva UE privind spălarea banilor, prin crearea unui registru public al beneficiarilor reali ai societăților și fiduciilor;
54. subliniază faptul că prevenirea ar trebui să implice formarea și asistența constantă pentru personalul responsabil de gestionarea și controlul fondurilor la nivelul autorităților competente, precum și schimburi de informații și de bune practici între statele membre; evidențiază rolul decisiv pe care îl joacă autoritățile locale și regionale și părțile interesate în combaterea fraudei; solicită Comisiei și statelor membre să acționeze în deplină conformitate cu dispozițiile care stabilesc condiționalitățile ex ante în cadrul politicii de coeziune, în special în domeniul achizițiilor publice; solicită statelor membre să-și consolideze eforturile în domeniile evidențiate de raportul anual al Comisiei, în special în ceea ce privește achizițiile publice, criminalitatea financiară, conflictele de interese, corupția, denunțarea și definiția fraudei;
55. recomandă să se depună eforturi pentru a îmbunătăți procesul de adoptare a măsurilor de simplificare, atât pentru perioada 2014-2020, cât și în perspectiva adoptării unui cadru de reglementare post-2020 privind fondurile structurale și de investiții europene, pentru a reduce riscurile de apariție a neregulilor cauzate de erori; subliniază importanța aplicării principiului auditului unic; consideră că simplificarea normelor și a procedurilor va contribui la reducerea neregulilor nefrauduloase; încurajează statele membre și autoritățile regionale și locale ale acestora să facă schimb de bune practici în acest domeniu, ținând seama întotdeauna de necesitatea de a asigura un echilibru adecvat între instrumentele de supraveghere și procedurile simplificate;

Îmbunătățirea controalelor

56. salută faptul că prin intermediul „controalelor Comunității” ex-ante și ex-post sunt depistate tot mai multe nereguli; consideră, cu toate acestea, că prevenirea este mai ușoară decât recuperarea pierderilor și că ar trebui să se facă întotdeauna o evaluare independentă ex-ante a proiectelor care urmează să fie finanțate; îndeamnă, prin urmare, statele membre să desfășoare mai eficient controalele ex-ante cu asistență din partea Comisiei și să utilizeze toate informațiile disponibile pentru a evita erorile și plățile neregulate

legate de utilizarea fondurilor UE; reamintește, în acest sens, că nu se pot invoca constrângeri bugetare pentru a reduce personalul destinat acestor controale ex-ante, deoarece prevenirea neregulilor este, în sine, profitabilă;

57. încurajează Comisia să-și consolideze în continuare rolul de supraveghere prin activități de audit, control și inspecție, prin planuri de acțiune de remediere și scrisori de pre-avertizare cu scopul de a reduce neregularitățile;
58. îndeamnă Comisia să-și mențină politica strictă de întrerupere și suspendare a plăților ca măsură preventivă împotriva neregulilor care afectează bugetul UE, în conformitate cu temeiul juridic aplicabil;
59. sprijină programul Hercule III, care constituie un bun exemplu al abordării bazate pe „utilizarea optimă a fiecărui euro”; subliniază importanța acestui program și contribuția sa la consolidarea capacităților autorităților vamale de a monitoriza criminalitatea transfrontalieră și de a preveni intrarea bunurilor contrafăcute sau de contrabandă pe teritoriul statelor membre ale UE; solicită Comisiei să realizeze o evaluare intermediară privind rezultatele obținute în urma punerii în aplicare a programului Hercule III în raport cu obiectivele sale și să monitorizeze utilizarea și eficiența granturilor acordate în cadrul acestui program;
60. solicită Comisiei Europene să analizeze posibilitatea utilizării obligatorii de către toate statele membre a instrumentului de evaluare a riscurilor Arachne pentru a consolida măsurile de combatere a fraudei;
61. așteaptă cu interes evaluarea la mijlocul perioadei programată de Comisie, care va avea loc în 2018, pentru a verifica dacă noua arhitectură de reglementare din cadrul politicii de coeziune previne și reduce în continuare riscul de nereguli, inclusiv de fraudă, și așteaptă cu interes să primească informații detaliate cu privire la impactul noilor reglementări asupra sistemelor de management și control, atât în ceea ce privește riscul de nereguli și fraudă, cât și aplicarea politicii în general;
62. consideră că sistemul de control financiar din cadrul Fondului de coeziune trebuie evaluat înainte de adoptarea noului CFM pentru a corecta deficiențele sistemului;
63. subliniază faptul că, în evaluarea la jumătatea perioadei a politicii de coeziune, ce urmează să aibă loc în 2018, Comisia ar trebui să țină cont de nevoia de a preveni și de a reduce riscul de nereguli, inclusiv de nereguli frauduloase; regretă faptul că procedurile complexe reduc atractivitatea finanțărilor prin fondurile UE; recomandă Comisiei să analizeze beneficiile introducerii de stimulente pentru creșterea eficienței cheltuielilor; invită Comisia să creeze un mecanism pentru schimbul de informații între autoritățile naționale competente, în scopul de a permite realizarea unei comparații încrucișate a înregistrărilor contabile privind tranzacțiile între statele membre, pentru a contribui astfel la depistarea oricărei fraude transnaționale în contextul cadrului financiar multianual (CFM) 2014-2020;
64. își exprimă preocuparea cu privire la nivelul de cooperare dintre toate structurile de control din statele membre; solicită Comisiei și statelor membre să sprijine inițiativele de consolidare a capacității de coordonare între structurile de control, în special între cele care acționează în prima linie de control în contact direct cu beneficiarii; arată că fraudă și

corupția au un caracter transnațional tot mai accentuat; în acest context, subliniază că se recomandă instituirea unui Parchet European independent, care să protejeze interesele financiare ale UE, precum și adoptarea unor măsuri pentru a asigura clarificarea relației dintre această instituție și actualele organisme ale UE și delimitarea clară a competențelor acestora, cu scopul de a elimina orice suprapuneri inutile;

Protecția monedei UE

65. salută faptul că Directiva 2014/62/UE a intrat în vigoare în 2014 și prevede că actele săvârșite cu intenție, de exemplu contrafacerea sau modificarea banilor, punerea acestora în circulație, dar și complicitatea, acordarea de sprijin în acest scop și încercarea de a face acest lucru sunt considerate a fi infracțiuni; deplânge faptul că Belgia, Franța și Irlanda nu au transpus această directivă în perioada prevăzută în acest sens, și anume până la 23 mai 2016;
66. ia act de faptul că, conform Băncii Centrale Europene, de la introducerea monedei euro în 2002 și până în 2016, contrafacerea acesteia a condus, pentru economia UE, la pierderi financiare de cel puțin 500 de milioane EUR;

Denunțatorii

67. subliniază rolul denunțătorilor în prevenirea, detectarea și raportarea fraudelor și necesitatea ca aceștia să fie protejați; salută faptul că, în 2015, Comisia Europeană a lansat „Programul de schimb de experiență”, având drept obiectiv să asigure coordonarea și schimbul de bune practici pentru prevenirea corupției, în cooperare cu statele membre;
68. subliniază că fraudă și corupția au un efect negativ extrem de grav asupra intereselor financiare ale UE și că, deși UE dispune de un mecanism de control pe mai multe niveluri, rolul jucat de fiecare persoană în parte este absolut de neînlocuit la nivelul cel mai de jos al sistemului de control; subliniază că, din acest motiv, denunțătorilor trebuie să li se asigure un statut clar în cadrele legislative ale UE și ale statelor membre, care să definească în mod clar drepturile și obligațiile acestora; îndeamnă Comisia și statele membre să asigure un nivel minim de protecție a denunțătorilor europeni;
69. salută faptul că Parlamentul, Comisia, Consiliul, Curtea de Justiție, Curtea de Conturi, Serviciul European de Acțiune Externă, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor, Ombudsmanul European și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor au introdus norme interne privind protecția denunțătorilor, în conformitate cu articolele 22a, 22b și 22c din Statutul funcționarilor și speră ca normele referitoare la protecția denunțătorilor să fie îmbunătățite în continuare;
70. reamintește faptul că, la 14 februarie 2017, Parlamentul a adoptat o Rezoluție referitoare la protecția denunțătorilor¹ și solicită statelor membre și Comisiei să pună în aplicare cu promptitudine recomandările formulate în cuprinsul acestei rezoluții și să informeze Parlamentul cu privire la măsurile subsecvente adoptate; solicită din nou Comisiei să prezinte de urgență o propunere legislativă privind protecția denunțătorilor pentru a preveni și combate în mod eficace fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale

¹ Texte adoptate, P8_TA(2017)0022.

Uniunii Europene;

Corupția

71. ia act de faptul că, în 2015, combaterea corupției a rămas o prioritate în cadrul semestrului european și a procesului aferent de guvernanță economică; salută măsurile luate pentru a sprijini combaterea corupției, cum ar fi organizarea de reuniuni cu punctele de contact naționale din statele membre, lansarea unui „Program de schimb de experiență” pentru statele membre și participarea OLAF în numele Comisiei în cadrul forurilor instituite la nivel european și internațional în scopul combaterii corupției;
72. regretă faptul că Comisia nu a mai considerat necesară publicarea unui raport anticorupție al UE, ceea ce a împiedicat realizarea unei evaluări a nivelului corupției din 2015; regretă, în special, că această decizie a fost luată în absența oricărei discuții cu Parlamentul; consideră că, oricare ar fi intențiile Comisiei în ceea ce privește combaterea corupției, această anulare de ultimă clipă a raportului transmite un mesaj greșit nu doar statelor membre, ci și cetățenilor; reamintește, în plus, Comisiei obligațiile sale de raportare în temeiul Convenției ONU împotriva corupției, la care UE este parte, precum și oferta făcută de Biroul ONU pentru Droguri și Criminalitate (UNODC) și de Grupul de state împotriva corupției (GRECO) de a acorda sprijin Comisiei în acest sens;
73. reafirmă că, în opinia sa, corupția este o provocare enormă pentru UE și statele membre, precum și că, în absența unor măsuri eficiente de combatere a corupției, aceasta subminează performanța economică a UE, statul de drept și credibilitatea instituțiilor democratice din Uniune;
74. îndeamnă cu stăruință Comisia să publice cel de-al doilea raport anticorupție și să prezinte aceste rapoarte în mod periodic pentru a informa publicul larg cu privire la realizările din domeniul combaterii corupției, printre altele în contextul Programului de schimb de experiență în ceea ce privește combaterea corupției;
75. este alarmat de rezultatele studiilor care arată că riscul de fraudă și de corupție este mai mare atunci când statele membre cheltuiesc fonduri europene, în special atunci când procentul finanțării europene este mult mai mare de 50 % din costurile totale; prin urmare, consideră că, în aceste cazuri, statele membre nu respectă pe deplin dispozițiile articolului 325 alineatul (2) din TFUE, care prevăd faptul că, pentru a combate fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, statele membre au obligația de a adopta aceleași măsuri pe care le adoptă pentru a combate fraudă care aduce atingere propriilor lor interese financiare; solicită, prin urmare, statelor membre să pună pe deplin în aplicare principiul de la articolul 325 alineatul (2) și îndeamnă Comisia să se asigure că statele membre fac efectiv acest lucru;
76. solicită din nou Comisiei să elaboreze un sistem de indicatori stricți și de criterii uniforme și ușor aplicabile, pe baza cerințelor stabilite în cadrul Programului de la Stockholm, pentru a măsura nivelul corupției din statele membre și a evalua politicile anticorupție ale acestora; invită Comisia să elaboreze un indice al corupției în vederea clasificării statelor membre; consideră că un indice al corupției ar putea constitui o bază solidă pe care Comisia să își întemeieze mecanismul de control specific fiecărei țări atunci când controlează cheltuirea resurselor UE;

Jurnalismul de investigație

77. este de părere că jurnalismul de investigație joacă un rol esențial pentru promovarea nivelului necesar de transparență în UE și în statele membre; consideră că jurnalismul de investigație ar trebui încurajat și sprijinit prin mijloace juridice atât în statele membre, cât și în UE și sprijină acțiunile pregătitoare care stabilesc un sistem de granturi pentru jurnalismul de investigație transfrontalier, care urmează a fi acordate de către o organizație intermediară, și anume Centrul european pentru libertatea presei și a mijloacelor de informare în masă din Leipzig;

Directiva PIF și Regulamentul EPPO

78. salută negocierile încheiate cu succes privind propunerea de directivă privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul dreptului penal (Directiva PIF), fraudă în domeniul TVA fiind inclusă în domeniul de aplicare a directivei; indică faptul că această directivă definește tipurile de comportament fraudulos care trebuie incriminate și furnizează o definiție a corupției;

79. reamintește Rezoluția Parlamentului din 5 octombrie 2016 referitoare la Parchetul European și la Eurojust¹, în cadrul căreia acesta își reiterează sprijinul de lungă durată pentru instituirea unui Parchet European eficient și independent în vederea reducerii fragmentării actuale a eforturilor naționale de asigurare a respectării legii pentru a proteja bugetul UE; consideră că un Parchet European care funcționează eficient va sprijini eforturile de combatere a fraudei în UE, cu condiția să beneficieze de un set corespunzător de dispoziții legale și să poată coopera în mod eficient cu alte organisme existente ale UE și cu autoritățile statelor membre; indică faptul că domeniul de aplicare al Directivei PIF determină în mod direct conținutul mandatului EPPO; ia act cu îngrijorare de opiniile divergente din cadrul Consiliului privind EPPO, astfel cum este prevăzut la articolul 86 din TFUE; consideră că dispozițiile acestuia nu vor fi puse în aplicare prin intermediul cooperării consolidate; este de părere că EPPO poate fi eficient numai dacă în domeniul său de competență sunt incluse toate statele membre; îndeamnă statele membre să își revadă poziția și să facă tot ce le stă în putință pentru a obține un consens în cadrul Consiliului;

Tutunul

80. pune în evidență decizia Comisiei Europene de a nu reînnoi acordul PMI, care a expirat la 9 iulie 2016; reamintește că, la 9 martie 2016, Parlamentul i-a solicitat Comisiei să nu reînnoiască, prelungească sau renegocieze acordul PMI dincolo de data de expirare a acestuia; consideră că celelalte trei acorduri (BAT, JTI și ITL) nu ar trebui reînnoite;

81. îndeamnă Comisia să instituie la nivelul UE toate măsurile necesare pentru urmărirea și localizarea produselor din tutun fabricate de PMI și să inițieze acțiuni în justiție pentru orice confiscare ilegală a produselor fabricate de această societate până la aplicarea completă a tuturor dispozițiilor din Directiva privind produsele din tutun, astfel încât să nu se formeze un vid normativ în perioada dintre expirarea acordului cu PMI și intrarea în vigoare a Directivei privind produsele din tutun (DPT) și a Convenției-cadru pentru

¹ Texte adoptate, P8_TA(2016)0376.

controlul tutunului (CCCT);

82. indică faptul că, în urma apelului lansat de Parlament în cadrul Rezoluției sale din 9 martie 2016 referitoare la Acordul privind tutunul (acordul PMI)¹, Comisia trebuie să propună un plan de acțiune pentru combaterea comerțului ilicit cu tutun, inclusiv a porțiunii mari de țigări fără marcă („țigări albe ieftine”); îndeamnă Comisia să prezinte fără întârziere Parlamentului o propunere pentru un astfel de plan de acțiune;
83. salută sprijinul Comisiei în favoarea unei ratificări prompte a Protocolului OMC pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun, acesta fiind primul instrument juridic multilateral care soluționează în mod cuprinzător problema contrabandei cu țigări la nivel mondial, și solicită ratificarea și implementarea sa rapidă;
84. reamintește că, până în prezent, 25 de părți au ratificat CCCT și că printre acestea se numără UE în ansamblul său și un număr de doar 7 state membre; îndeamnă statele membre ale UE să ratifice Protocolul pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun;

Investigațiile și rolul OLAF

85. constată cu regret că, în ciuda asigurărilor oferite de OLAF, conform cărora această instituție face tot posibilul pentru a scurta durata investigațiilor sale, durata etapei de investigare a crescut în mod constant din 2012, de la 22,5 la 25,1 luni în ceea ce privește cazurile închise și de la 17,3 la 18,7 luni în toate cazurile;
86. ia act de faptul că, prin participarea sa la diferite operațiuni vamale comune, OLAF contribuie la prevenirea pierderilor la bugetul UE și solicită OLAF să includă, în viitoarele sale rapoarte anuale, mai multe informații și date concrete cu privire la contribuția sa la protejarea componentei de venituri a bugetului UE;
87. își exprimă îngrijorarea cu privire la creșterea numărului de cazuri de fraudă transfrontalieră menționată în cel mai recent raport anual al OLAF; solicită Comisiei să evalueze utilizarea operațiunilor comune, în conformitate cu metodele și procedurile deja aplicate cu succes în sectorul vamal și în sectorul cheltuielilor, pe baza articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013;
88. sprijină participarea OLAF la reuniunile naționale și internaționale privind combaterea fraudei, cum ar fi Rețeaua de puncte de contact de combatere a corupției, care, în noiembrie 2015, a adoptat Declarația de la Paris privind intensificarea luptei împotriva corupției;
89. arată că s-au înregistrat numeroase progrese în lupta împotriva fraudei; salută, în acest context, recenta înființare în cadrul OLAF a unei noi unități de anchetă dedicate fondurilor structurale și de investiții europene (fondurilor ESI);
90. solicită OLAF să compare, în cadrul rapoartelor sale anuale de activitate, recomandările OLAF referitoare la recuperările financiare cu sumele care au fost efectiv recuperate;

¹ Texte adoptate, P8_TA(2016)0082.

91. reamintește că, având în vedere principiul cooperării reciproce loiale între instituții, principiul bunei administrări și obligația de a asigura securitatea juridică, OLAF și Comitetul său de supraveghere își organizează colaborarea pe baza propriilor protocoale de lucru, cu respectarea deplină a dispozițiilor legale aplicabile;
92. salută analiza OLAF referitoare la urmarea dată de statele membre recomandărilor judiciare ale OLAF formulate în perioada 1 ianuarie 2008 - 31 decembrie 2015, care oferă o privire de ansamblu asupra principalelor motive pentru care nu s-a dat curs recomandărilor OLAF; constată însă că datele care figurează în acest document se referă doar la recomandările judiciare și nu includ recomandările administrative, disciplinare și financiare, motiv pentru care aceste date nu sunt reprezentative în ceea ce privește toate urmările date recomandărilor OLAF; invită Comisia să elaboreze un răspuns cuprinzător la analiza recent publicată a OLAF privind urmările date de statele membre recomandărilor judiciare ale OLAF și solicită OLAF să adauge în raportul său anual un capitol privind acțiunile întreprinse în urma acestor recomandări; solicită OLAF să furnizeze, în cooperare cu Comisia, o analiză detaliată și care să includă cifre privind recuperarea fondurilor UE;
93. regretă faptul că aproape o treime (94 din 317) din recomandările judiciare pe care OLAF le-a adresat în perioada 2008-2015 autorităților competente au fost respinse din cauza absenței unor dovezi suficiente; solicită Comisiei să analizeze modul în care investigațiile administrative ar putea fi mai bine folosite în cazurile judiciare; încurajează autoritățile competente din statele membre să furnizeze informații detaliate privind motivele respingerilor pentru ca OLAF să poată să își adapteze mai bine recomandările la dispozițiile dreptului intern;
94. consideră că procentul recomandărilor OLAF care au fost transmise autorităților naționale și au condus la puneri sub acuzare (aproximativ 50 %) nu este suficient; solicită autorităților statelor membre să îmbunătățească nivelul lor de cooperare cu OLAF; îndeamnă statele membre, Comisia și OLAF să stabilească condiții care să asigure admisibilitatea dovezilor furnizate de OLAF; încurajează autoritățile statelor membre și OLAF să realizeze investigații comune pentru a obține rezultate optime;
95. îndeamnă Comisia, în contextul încheierii mandatului directorului general al OLAF, să demareze imediat procedura de cerere de propuneri pentru un nou director general și să înceapă procesul de consultare cu Parlamentul European;
96. solicită Comisiei să revizuiască Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și să prezinte o propunere privind consolidarea competențelor de investigare ale OLAF; recomandă să se aloce mai multe resurse OLAF pentru a i se permite să investigheze mult mai multe cazuri de suspiciune de fraudă raportate;
97. își exprimă preocuparea cu privire la discrepanțele dintre informațiile pe care sursele publice și sursele private din statele membre le transmit OLAF; solicită Comisiei Europene să sprijine inițiativele care vizează îmbunătățirea colectării de informații publice și invită statele membre să îmbunătățească calitatea datelor furnizate;
98. ia act de faptul că, până în prezent, recomandările judiciare ale OLAF au fost puse în aplicare doar în mod limitat în statele membre; consideră că o astfel de situație este

intolerabilă și invită Comisia să asigure punerea deplină în aplicare a recomandărilor OLAF în statele membre;

99. regretă faptul că autoritățile judiciare din unele state membre consideră că recomandările OLAF referitoare la cheltuirea necorespunzătoare a fondurilor UE ocupă un loc secundar în ierarhia priorităților; reamintește că articolul 325 alineatul (2) din TFUE prevede faptul că, „pentru a combate fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, statele membre adoptă aceleași măsuri pe care le adoptă pentru a combate fraudă care aduce atingere propriilor lor interese financiare”;

100. consideră că abordarea problemei comunicării deficitare dintre statele membre și OLAF reprezintă o prioritate; invită Comisia și statele membre să promoveze inițiative care să conducă la o îmbunătățire a comunicării, nu numai între structurile publice, ci și între societatea civilă din statele membre ale UE și OLAF; subliniază că acest fapt este important pentru combaterea corupției în statele membre;

o

o o

101. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curții de Conturi Europene, Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) și Comitetului de supraveghere a OLAF.

26.1.2017

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

destinat Comisiei pentru control bugetar

referitor la Raportul anual pe 2015 privind protejarea intereselor financiare ale UE –
combaterea fraudei
(2016/2097(INI))

Raportoare pentru aviz: Michela Giuffrida

SUGESTII

Comisia pentru dezvoltare regională recomandă Comisiei pentru control bugetar, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. salută raportul anual al Comisiei și reamintește faptul că eforturile comune ale statelor membre și ale Comisiei depuse în vederea realizării obiectivului de consolidare a coeziunii regionale ar trebui întotdeauna să fie însoțite de măsuri de protejare a intereselor financiare ale UE și ale statelor membre, asigurând, astfel, faptul că banii contribuabililor sunt cheltuiți în mod corect și justificat; relevă faptul că eforturile de combatere a neregulilor frauduloase și nefrauduloase creează, de asemenea, condiții mai favorabile absorbției fondurilor UE și gestiunii eficiente a acestora, îmbunătățind, totodată, percepția publică privind proiectele finanțate de UE; arată că nu toate neregulile sunt frauduloase și că trebuie făcută o distincție clară între erori și fraudă; insistă asupra faptului că detectarea erorilor minore nu ar trebui să ducă la suspendarea programelor de finanțare; solicită statelor membre să remedieze problemele legate de raportarea cu întârziere a neregulilor; insistă asupra faptului că lupta împotriva fraudei este o responsabilitate comună a statelor membre și a Comisiei Europene;
2. arată că s-au înregistrat numeroase progrese în lupta împotriva fraudei; salută, în acest context, recenta înființare în cadrul Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) a unei noi unități de anchetă dedicată fondurilor structurale și de investiții europene (fondurilor ESI), precum și înființarea, în fiecare stat membru, a serviciului de coordonare antifraudă (AFCOS); reamintește faptul că majorarea semnificativă în termeni procentuali (21 %) a ratei de eroare asociate neregulilor considerate a fi de natură frauduloasă care au fost depistate în 2015 în cadrul fondurilor structurale și de coeziune se poate datora faptului că plățile aferente perioadei de programare 2007-2013 sunt aproape finalizate; constată că majoritatea neregulilor la nivelul politicii de coeziune vizează Fondul european de dezvoltare regională (FEDR); subliniază faptul că cele 371 de nereguli la

nivelul politicii de coeziune clasificate drept frauduloase și cele 10 322 de nereguli clasificate drept nefrauduloase, notificate pentru anul 2015, sunt încălcări identificate, pentru care au fost adoptate sau urmează să fie adoptate măsuri corective;

3. consideră că analiza datelor cuprinse în raportul anual în funcție de date comparabile referitoare la sistemele naționale de cheltuieli, inclusiv privind neregulile și fraudă, ar putea contribui la elaborarea de concluzii specifice legate de cheltuielile politicii de coeziune, inclusiv de nevoile de consolidare a capacităților;
4. insistă asupra necesității de a intensifica eforturile de detectare timpurie a tuturor tipurilor de nereguli; invită Comisia și statele membre să armonizeze în mai mare măsură procedurile de clasificare, depistare și raportare a neregulilor la nivelul statelor membre; reamintește nevoia urgentă de a utiliza mai bine informațiile disponibile în statele membre pentru depistarea fraudei; salută, în același timp, măsurile preventive și corective adoptate de Comisie pentru a preveni neregulile de natură frauduloasă și nefrauduloasă; solicită o cooperare mai strânsă între autoritățile naționale ale statelor membre pentru a reduce numărul de nereguli și a intensifica eforturile de prevenire a fraudei;
5. subliniază necesitatea unei coordonări structurate între autoritățile de management și organismele antifraudă, precum și importanța coordonării și a schimbului de bune practici între statele membre și la nivelul aceluiași stat membru, pentru a omogeniza, pe cât posibil, abordările în materie de combatere a fraudei; salută inițiativele statelor membre de a adopta o strategie comună de luptă antifraudă și solicită Comisiei să-și intensifice eforturile de extindere a strategiei la nivelul tuturor statelor membre; subliniază că, astfel cum a evidențiat Raportul anual de activitate pe 2015 al Direcției Generale Politică Regională și Urbană a Comisiei (DG REGIO), cele mai multe întreruperi și suspendări ale programelor operaționale sunt provocate de deficiențe în ceea ce privește organizarea organismelor de administrare și de control, verificările de la primul nivel de administrare, evidența de auditare și manipularea instrumentelor de inginerie financiară;
6. arată că, având în vedere absența unei definiții europene a fraudei și existența unor sisteme juridice diferite, datele privind neregulile notificate și stabilite ulterior drept fraudă nu pot fi folosite în scopuri statistice pentru o clasificare a amplitudinii problemei fraudei în statele membre;
7. apreciază eforturile depuse de statele membre pentru a depista, evalua și raporta neregulile, precum și pentru a pune în aplicare măsuri proporționale și eficiente de combatere a fraudei; subliniază că acțiunile de combatere a fraudei contribuie la sprijinirea dezvoltării; îndeamnă Comisia să utilizeze, de asemenea, instrumentele de asistență tehnică pentru a contribui la consolidarea capacităților administrative și tehnice ale autorităților de management, astfel încât acestea să fie în măsură să asigure funcționarea unor sisteme eficiente de control, inclusiv introducerea unor cereri mai transparente și mai simple, care să poată reduce riscurile de fraudă și să garanteze posibilitatea de a recupera orice prejudiciu; recomandă îmbunătățirea transparenței la toate nivelurile procesului de gestionare a proiectelor; încurajează Comisia și statele membre să acționeze în continuare în această direcție, integrând treptat în procedurile și sistemele lor de control utilizarea sistematică a instrumentelor informatice pentru combaterea neregulilor; îndeamnă Comisia să elaboreze și să adopte orientări speciale pentru a ajuta autoritățile naționale să depisteze neregulile;

8. recomandă să se promoveze și să se încurajeze în continuare abordările descentralizate pentru punerea în aplicare a programelor și a măsurilor din cadrul politicii de coeziune, pentru a crește nivelul de asumare a răspunderii pe teren, la un nivel apropiat de cetățeni, cu scopul de a evita fraudele; încurajează Comisia să continue să evalueze modul în care sunt utilizate instrumentele de analiză a riscului Arachne în statele membre pentru a consolida verificările de gestiune;
9. solicită Comisiei să își consolideze acțiunile preventive; în acest sens, salută crearea unui sistem pentru depistarea timpurie a riscurilor și solicită în special consolidarea capacităților tehnice și administrative ale autorităților de management, în vederea asigurării unor sisteme de control mai solide, care să poată reduce riscurile de fraudă și să mărească capacitatea de depistare, inclusiv în regiunile mai puțin dezvoltate, fără a impune o sarcină financiară și administrativă exagerată;
10. subliniază faptul că prevenirea ar trebui să implice formarea și asistența constantă pentru personalul responsabil de gestionarea și controlul fondurilor la nivelul autorităților competente, precum și schimburi de informații și de bune practici între statele membre; evidențiază rolul decisiv pe care îl joacă autoritățile locale și regionale și părțile interesate în combaterea fraudei; solicită Comisiei și statelor membre să acționeze în deplină conformitate cu dispozițiile care stabilesc condiționalitățile ex ante în cadrul politicii de coeziune, în special în domeniul achizițiilor publice; solicită statelor membre să-și consolideze eforturile în domeniile evidențiate de raportul anual al Comisiei, în special în ceea ce privește achizițiile publice, criminalitatea financiară, conflictele de interese, corupția, denunțarea și definiția fraudei;
11. subliniază că, pentru perioada 2008-2014, din totalul de 816 de nereguli notificate de statele membre drept suspiciuni de fraudă, doar 87 (10 %) au fost stabilite de OLAF drept fraudă reală; arată că neregulile nefrauduloase sunt frecvent cauzate de cunoașterea insuficientă a normelor și a cerințelor complexe și au deseori legătură cu complexitatea procedurilor și a cerințelor; solicită statelor membre să-și intensifice eforturile pentru îmbunătățirea controlului calității informațiilor transmise prin intermediul Sistemului de gestionare a neregulilor (SGN), în special cu privire la descrierea neregulilor depistate, domeniile prioritare vizate și localizarea proiectelor și a acțiunilor afectate de fraudă și de nereguli;
12. recomandă să se depună eforturi pentru a îmbunătăți procesul de adoptare a măsurilor de simplificare, atât pentru perioada 2014-2020, cât și în perspectiva adoptării unui cadru de reglementare post-2020 privind fondurile ESI, pentru a reduce riscurile de apariție a neregulilor cauzate de erori; subliniază importanța aplicării principiului auditului unic; consideră că simplificarea normelor și a procedurilor va contribui la reducerea neregulilor nefrauduloase; încurajează statele membre și autoritățile regionale și locale ale acestora să facă schimb de bune practici în acest domeniu, ținând seama întotdeauna de necesitatea de a asigura un echilibru adecvat între instrumentele de supraveghere și procedurile simplificate;
13. subliniază faptul că, în evaluarea la jumătatea perioadei a politicii de coeziune, ce urmează să aibă loc în 2018, Comisia ar trebui să țină cont de nevoia de a preveni și de a reduce riscul de nereguli, inclusiv de nereguli frauduloase; regretă faptul că procedurile complexe reduc atractivitatea finanțării prin fondurile UE; recomandă Comisiei să analizeze

beneficiile introducerii de stimulente pentru creșterea eficienței cheltuielilor; invită Comisia să creeze un mecanism pentru schimbul de informații între autoritățile naționale competente, în scopul de a permite realizarea unei comparații încrucișate a înregistrărilor contabile privind tranzacțiile între statele membre, pentru a contribui astfel la depistarea oricărei fraude transnaționale în contextul cadrului financiar multianual (CFM) 2014-2020;

14. subliniază nevoia de a iniția campanii de comunicare și instruire, în toate limbile oficiale ale UE, precum și de a adopta măsuri de sensibilizare pentru a informa cetățenii cu privire la eficacitatea măsurilor de combatere a fraudelor care au fost adoptate, cu scopul de a evita răspândirea unor informații eronate privind ratele de eroare și numărul fraudelor comise; recomandă creșterea transparenței și facilitarea accesului la informații privind neregulile; subliniază importanța unui schimb de informații mai eficient între statele membre;
15. își exprimă preocuparea cu privire la nivelul de cooperare dintre toate structurile de control din statele membre; solicită Comisiei și statelor membre să sprijine inițiativele de consolidare a capacității de coordonare dintre structurile de control, în special între cele care acționează în prima linie de control în contact direct cu beneficiarii; arată că fraudă și corupția au un caracter transnațional tot mai accentuat; în acest context, subliniază că se recomandă instituirea unui Parchet European independent, care să protejeze interesele financiare ale UE, precum și adoptarea unor măsuri pentru a asigura clarificarea relației dintre această instituție și actualele organisme ale UE și delimitarea clară a competențelor acestora, cu scopul de a elimina orice suprapuneri inutile;
16. are în vedere necesitatea de a aborda problema comunicării deficitare dintre statele membre și OLAF; invită Comisia și statele membre să promoveze inițiative care să conducă la o îmbunătățire a comunicării, nu numai între structurile publice, ci și între societatea civilă din statele membre ale UE și OLAF; subliniază că acest fapt este important pentru combaterea corupției în statele membre;
17. își exprimă preocuparea cu privire la discrepanțele dintre informațiile pe care sursele publice și sursele private din statele membre le transmit OLAF; solicită Comisiei Europene să sprijine inițiativele care vizează îmbunătățirea colectării de informații publice și invită statele membre să îmbunătățească calitatea datelor furnizate.

**REZULTATUL VOTULUI FINAL
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ**

Data adoptării	24.1.2017
Rezultatul votului final	+: 28 -: 0 0: 8
Membri titulari prezenți la votul final	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Victor Boșținaru, Andrea Cozzolino, Rosa D'Amato, Tamás Deutsch, Iratxe García Pérez, Michela Giuffrida, Ivan Jakovčić, Marc Joulaud, Constanze Krehl, Sławomir Kłosowski, Andrew Lewer, Louis-Joseph Manscour, Martina Michels, Jens Nilsson, Younous Omarjee, Konstantinos Papadakis, Mirosław Piotrowski, Liliana Rodrigues, Fernando Ruas, Monika Smolková, Maria Spyrali, Ruža Tomašić, Ramón Luis Valcárcel Siso, Monika Vana, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Derek Vaughan
Membri supleanți prezenți la votul final	Andor Deli, Ivana Maletić, Dimitrios Papadimoulis, Maurice Ponga, Laurențiu Rebegea, Bronis Ropė, Iuliu Winkler

9.12.2016

AVIZ AL COMISIEI PENTRU LIBERTĂȚI CIVILE, JUSTIȚIE ȘI AFACERI INTERNE

destinat Comisiei pentru control bugetar

referitor la raportul anual pe 2015 privind protejarea intereselor financiare ale UE –
combaterea fraudei
(2016/2097(INI))

Raportoare pentru aviz: Caterina Chinnici

SUGESTII

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne recomandă Comisiei pentru control bugetar, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază necesitatea publicării de către Comisie a celui de-al doilea raport anticorupție, care ar fi trebuit să fie publicat la începutul anului 2016;
2. își exprimă îngrijorarea cu privire la creșterea semnificativă (18 % pe an) a nivelului de activități frauduloase raportate și cu privire la tendința în creștere din ultimii trei ani, care arată necesitatea mai multor măsuri politice pentru a proteja interesele financiare ale UE;
3. reafirmă că coordonarea și cooperarea la nivelul UE și între organele UE și autoritățile competente din statele membre pot genera o adevărată valoare adăugată în lupta împotriva fraudei;
4. salută exemplele pozitive de bună cooperare între autoritățile naționale, Eurojust și Europol în lupta împotriva fraudei și a crimei organizate;
5. își exprimă profunda îngrijorare privind reducerile bugetare și reducerea în consecință a personalului vamal aplicat în anumite state membre;
6. reiterează că controalele vamale eficiente reprezintă un element-cheie în protejarea intereselor financiare ale UE și că măsurile bugetare nu ar trebui să împiedice autoritățile din statele membre să-și îndeplinească misiunea;
7. subliniază că avertizorii au un rol important în protejarea intereselor financiare ale UE prin identificarea denunțarea și împiedicarea unor eventuale fraude în legătură cu cheltuielile bugetare ale UE; prin urmare, solicită Comisiei să inițieze cât mai curând o

acțiune legislativă cu scopul creării unui cadru european de protecție a avertizorilor;

8. solicită din nou Consiliului să reia imediat negocierile cu Parlamentul legate de Directiva privind protejarea intereselor financiare ale Uniunii (Directiva PIF); reamintește că Directiva PIF este un instrument esențial pentru combaterea fraudei, a corupției, a spălării de bani și a altor activități ilegale care afectează interesele financiare ale UE; consideră că, dată fiind hotărârea pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-105/14 (Taricco și alții), includerea TVA-ului în domeniul de aplicare al directivei este inevitabilă și imperios necesară, dat fiind că fraudă în domeniul TVA este legată de criminalitatea organizată și are ca rezultat scoaterea fondurilor din Uniunea Europeană;
9. subliniază necesitatea ca toate autoritățile relevante din statele membre, inclusiv autoritățile vamale și agențiile relevante ale Uniunii, printre care Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), să coopereze pe deplin și să facă schimb de informații în mod regulat pentru a contribui/ajuta la eliminarea lacunelor care pot împiedica combaterea fraudei în domeniul TVA; în această privință, solicită statelor membre să trimită în mod regulat rapoarte Comisiei privind fraudele identificate și orice alte noi forme de abateri;
10. reamintește că adoptarea Directivei PIF este o condiție preliminară esențială pentru adoptarea propunerii de Regulament privind Parchetul European (EPPO), care ar înființa, în cadrul Uniunii, un Parchet care să ancheteze, să urmărească penal și să trimită în judecată autorii infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii;
11. încurajează Consiliul să-și definească poziția privind EPPO pentru a permite adoptarea Regulamentului privind EPPO cât mai curând posibil, luând în considerare poziția luată de Parlament în rezoluția sa din 5 octombrie 2016; reamintește că Parlamentul a solicitat să fie informat pe deplin pe întreaga perioadă a procedurii și că va fi necesar ca acesta să-și dea acordul pentru textul asupra căruia s-a convenit în Consiliu;
12. reiterează că EPPO trebuie să fie independent, să beneficieze de toate resursele necesare pentru a putea adopta măsuri eficiente, efective și rapide și să acționeze întotdeauna respectând pe deplin drepturile procedurale ale persoanelor suspectate și acuzate; solicită Consiliului să combată eventualele efecte negative ale așa-numitei „legături naționale” incluzând o dispoziție care permite derogarea de la legătura națională din motive legate de buna funcționare a EPPO; subliniază că este necesar să se garanteze că partajarea competențelor între EPPO și statele membre este clară și consecventă cu rolul EPPO de organism al Uniunii; subliniază că EPPO va trebui creat în cadrul unei cooperări eficiente cu Eurojust, Europol și OLAF; încurajează statele membre să pună la dispoziție proceduri corespunzătoare pentru ca avertizorii să facă publice în conformitate cu legislațiile lor naționale eventualele abateri care afectează interesele financiare ale Uniunii; constată, în această privință, că noul Regulament Eurojust va avea un rol important de jucat în asigurarea funcționării acestor structuri;
13. încurajează Comisia să sprijine un schimb mai intens de bune practici pentru a promova atât mijloace juridice și operaționale pentru analiza eficace a investigațiilor antifraudă, cât și practici armonizate de detectare a fraudelor în toată Uniunea.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

Data adoptării	5.12.2016
Rezultatul votului final	+: 42 -: 3 0: 3
Membri titulari prezenți la votul final	Jan Philipp Albrecht, Malin Björk, Caterina Chinnici, Rachida Dati, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Monika Flašíková Beňová, Kinga Gál, Ana Gomes, Sylvie Guillaume, Jussi Halla-aho, Monika Hohlmeier, Brice Hortefeux, Sophia in 't Veld, Eva Joly, Barbara Kudrycka, Monica Macovei, Roberta Metsola, Claude Moraes, Péter Niedermüller, Soraya Post, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Helga Stevens, Traian Ungureanu, Marie-Christine Vergiat, Udo Voigt, Josef Weidenholzer, Kristina Winberg, Tomáš Zdechovský
Membri supleanți prezenți la votul final	Marina Albiol Guzmán, Andrea Bocskor, Carlos Coelho, Anna Maria Corazza Bildt, Gérard Deprez, Maria Grapini, Anna Hedh, Petr Ježek, Miltiadis Kyrkos, Jeroen Lenaers, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Salvatore Domenico Pogliese, Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy, Josep-Maria Terricabras
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Reimer Böge, Peter Jahr, Hilde Vautmans, Martina Werner

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND**

Data adoptării	27.3.2017
Rezultatul votului final	+: 17 -: 0 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Nedzhmi Ali, Martina Dlabajová, Ingeborg Gräble, Cătălin Sorin Ivan, Arndt Kohn, Gilles Pargneaux, Georgi Pirinski, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Claudia Schmidt, Bart Staes, Marco Valli, Joachim Zeller
Membri supleanți prezenți la votul final	Benedek Jávor, Julia Pitera
Membri supleanți [articolul 200 alineatul (2)] prezenți la votul final	Barbara Kudrycka, Jarosław Wałęsa, Lieve Wierinck

VOTUL FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND

17	+
ALDE	Nedzhmi Ali, Martina Dlabajová, Lieve Wierinck
EFDD	Ingeborg Gräßle, Barbara Kudrycka, Julia Pitera, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Claudia Schmidt, Marco Valli, Jarosław Wałęsa, Joachim Zeller
S&D	Cătălin Sorin Ivan, Arndt Kohn, Gilles Pargneaux, Georgi Pirinski
VERTS/ALE	Benedek Jávor, Bart Staes

0	-

0	0

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri